

[Finansministeren.]

disse Forhold vilde være Statens Opgave at holde noget igen med Hensyn til Bevillinger til Byggevirksomhed for ikke for stærkt at tage den private Arbejdskraft og de Materialer i Brug, som der er Anvendelse for ved den private Byggevirksomhed.

Resultatet af disse Overvejelser er da blevet, at der for de enkelte Ministeriers Vedkommende kun er foreslaaet Udgifter til Byggevirksomhed ved Foretagender, som allerede er i Gang, eller hvor det var en absolut Forudsætning i Rigsdagen ifølge vedtagne Love, at et bestemt Byggeføretagende skulde fremmes. Af saadanne Foretagender kan jeg nævne Nationalmuseet, der er opført med en Udgift af 750 000 Kr., de teknisk-kemiske Laboratorier til Polyteknisk Lærestanstalt, der er opført med 300 000 Kr., Augustenborg Slots Indretning som Sindssygehospital, der er opført med 800 000 Kr.

Man vil af disse Tal kunne se, at det ikke paa nogen Maade er noget ringe Byggebudget, Staten har, men hvis man ikke havde holdt igen, var det maaske blevet større, idet der fra mange Sider har været Ønsker fremme om Bevillinger til yderligere Byggevirksomhed.

Formuebudgettet slutter med en Merudgift af ca. 14 Mill. Kr., og da der er regnet med et Overskud paa Driftsregnskabet paa noget over 10 Mill. Kr., vil Forbruget af Kassebeholdningen efter det foreslaaede Drifts- og Formuebudget tilsammen andrage mellem 3 og 4 Mill. Kr.

Jeg har nu gennemgaaet Finanslovsforslagets forskellige Poster, men inden jeg slutter, maa jeg tillade mig nogle Bemærkninger af mere almindelig Art med Hensyn til visse økonomiske og politiske Forhold.

Som det blev givet Udtryk i Statsministerens Tale i Gaar ved Rigsdagens Aabning, kan den almindelige økonomiske Situation i vort Land anses for at være noget forbedret i Forhold til foregaaende Aar. Denne Bedring skyldes i det væsentlige Prisbevægelserne i Udlandet, saavel for de Varers Vedkommende, som eksporteres fra Danmark, som for de Varers Vedkommende, vi importerer som Raastoffer. Navnlig spiller dette en Rolle for Landbrugets Forhold. Disse Omstændigheder i Forbindelse med de sidste to Aars gode Høst har sikkert frembragt en haardt tiltrængt og glædelig Forbedring af Landbrugets Forhold. Nogen Bedring kan man ogsaa spore i Industriens Forhold. Den Nedgang i Arbejdsløsheden, vi har været Vidne til i indeværende Sommer, giver Vidnesbyrd om

en væsentlig højere Beskæftigelsesgrad end paa tilsvarende Tidspunkter i Fjor.

Handelsbalancen har i indeværende Aar hidtil stillet sig relativt gunstigt, og jeg tror, man kan vente, at dette Forhold vil fortsættes i de kommende Tider. Der er kommet en truende Sky paa Himlen forleden Dag med Hensyn til vort Erhvervsliv, idet Nationalbanken forhøjede sin Diskonto med en halv Procent. Jeg tror, man har Lov til at haabe, at dette ikke vil komme til at betyde noget varigt Tryk paa det danske Erhvervsliv. Det er sikkert, at denne Diskontoforhøjelse ikke skyldtes de særlige danske Forhold, men udelukkende skyldtes udenlandske Forhold og den Omstændighed, at vi naturligvis ikke her i Danmark kan have en Diskonto, der er alt for meget lavere end Diskontoen i de omliggende Lande. Men netop dette, at Aarsagen ikke kom her fra Landet, forekommer mig at være et gunstigt Tegn paa, at Følgerne for vort Erhvervsliv af denne Diskontoforhøjelse ikke vil blive saa svære, som hvis den var fremtvunget af økonomiske Forskydninger indenfor vort eget Land.

Jeg nævnte før, at Arbejdsløsheden var gaaet ned. Imidlertid er jo Arbejdsløshedstallet stadig meget højt, og desværre er der ikke Tvivl om, at Arbejdsløsheden vil stige stærkt, naar Vinteren nærmer sig, og at Arbejdsløshedens uhyggelige Følger vil knuge store Del af den danske Befolkning. Det maa være Regeringens og Rigsdagens Opgave at gøre, hvad de kan, for at fremme saadanne Arbejder, som kan udføres ved Vintertid, og derved skaffe Beskæftigelse til saa mange ledige Hænder som muligt.

Der er neppe Tvivl om, at et Omraade, hvor der i den Henseende kan udrettes betydeligt, er paa Vejarbejdernes. Mangfoldige Steder i vort Land trænger Vejene til Forbedring, til Udvidelse, saaledes at Færdselen kan foregaa paa en mere betryggende Maade end nu. Krav om bedre Betingelser for Færdselen stilles ofte af de Folk, der kører i Automobil, men jeg mener, at ogsaa de Folk, der maa bevæge sig paa Vejene som Fodgængere eller paa Cykle, har Krav at stille i saa Henseende, og jeg mener ikke, at vi nærmer os nogenlunde gode Forhold med Hensyn til vort Vejvæsen, før vi faar delt Færdselen, saa vidt som det er muligt, i de forskellige Færdselskategorier. Navnlig vil jeg gerne have Lov til at henlede Opmærksomheden paa Fodgængernes Interesser. Fodgængerne synes i vore Dage at være et Folkefærd, som ikke møder megen Sympati ret mange Steder og navnlig ikke i de Kredse, hvor man kører i Automobil,